

- tytułem żądania ewentualnego, uchylenie lub obniżenie, na podstawie art. 229 WE kwoty grzywny, która została nałożona na skarżącą w tej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w całości.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007) 512 wersja ostateczna z dnia 21 lutego 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (sprawa COMP/E-1/38.823 — PO/Windy i Schody ruchome) w przedmiocie kartelu na rynku instalacji i obsługi wind i schodów ruchomych w Belgii, Niemczech, Luksemburgu i Niderlandach polegającego na manipulacji przetargami, podziale rynków, ustalaniu cen, przyznawaniu projektów i umów sprzedaży, instalacji, obsłudze i modernizacji sprzętu a także wymianie informacji, w zakresie w jakim niniejsza decyzja dotyczy skarżącej. Tytułem żądania ewentualnego, skarżąca wnosi o uchylenie lub obniżenie grzywny nałożonej na nią w zaskarżonej decyzji.

Na poparcie swojej skargi skarżąca twierdzi, że Komisja niesłusznie obciążyła ją wspólnie i solidarnie zapłatą grzywny nałożonej na jej spółkę zależną, uczestnika kartelu. Skarżąca uważa, że Komisja nie zrozumiała charakteru i zakresu jej udziału w kapitale jej spółki zależnej ponieważ skarżąca jest spółką o cechach typowo finansowych i nie prowadzi ona działalności handlowej, natomiast jej udział w spółce zależnej był mniejszościowy i nie wykraczał poza konieczność ochrony własnych interesów finansowych. Skarżąca podtrzymuje ponadto, że Komisja niedostatecznie uzasadniła jej uczestnictwo w rozpatrywanym kartelu w przeciwieństwie do osobistej roli pełnionej przez jej udziałowca w charakterze współnika zarządzającego spółką zależną.

Skarga wniesiona w dniu 30 kwietnia 2007 r. — UMG Recordings przeciwko OHIM — Osman (MOTOWN)

(Sprawa T-143/07)

(2007/C 140/67)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: UMG Recordings, Inc. (Santa Monica, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciele: E. Armijo Chávarri, A. Castán Pérez-Gómez, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą był również: Jimmy Osman (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie R-523/2006-2 (wraz załączonymi dokumentami) za dopuszczalną oraz wniesioną w terminie i właściwej formie oraz wydanie po przeprowadzeniu postępowania w sprawie wyroku stwierdzającego nieważność tej decyzji i wyraźne obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia: Wspólnotowy słowny znak towarowy „MOTOWN” dla towarów i usług w klasach 9, 25, 41 i 42 - zgłoszenie nr 206 243

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: UMG Recordings

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia wspólnotowego znaku towarowego: Jimmy Osman

Decyzja Wydziału Unieważnień: Uwzględnienie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do spornych usług należących do klasy 42 i oddalenie wniosku, w zakresie w jakim dotyczył usług należących do klasy 41

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania wniesionego przez Jimmy'ego Osmana

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 15 ust. 1 i art. 50 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/49

Skarżąca twierdzi, że Izba Odwoławcza dokonała błędnej oceny dowodów przywołanych na okoliczność używania jej znaku towarowego w odniesieniu do usług należących do klasy 41.

Po pierwsze, skarżąca podnosi, że Izba Odwoławcza nie uwzględniła faktu, iż sporny znak towarowy był przedmiotem czynności stanowiących używanie w odniesieniu do spornych usług, zarówno przez właściciela zarejestrowanego znaku towarowego, jak i za jego zgodą przez osoby trzecie.

Po drugie, w opinii skarżącej Izba Odwoławcza potraktowała „usługi dyskotekowe” oraz „organizację wydarzeń muzycznych” w ten sam sposób, nie biorąc pod uwagę faktu, że należą one do odmiennych kategorii usług.

Po trzecie, skarżąca twierdzi, że zakładając nawet, iż nie brała ona bezpośredniego lub pośredniego udziału w świadczeniu „usług dyskotekowych” lub „organizacji wydarzeń muzycznych” należało rozstrzygnąć, że świadczyła ona szczególne usługi, przynależne do wyżej wymienionych kategorii, oraz że świadczenie tych „dodatkowych usług” umożliwiło spełnienie obowiązku używania jej znaku towarowego w odniesieniu do tzw. ogólnych kategorii usług (mianowicie spornych usług).